

وزیر تجارت و صنایع:
استراتژی ملی صادرات
بیشتر مشکلات بازرگانان
را حل می کند

برگشت به سیاست ناکام
خشنودسازی پاکستان

نمایش سیاسی صلح

مقام‌های افغان:

تا ۲۰۲۴ هزینه نظامی خود را تأمین می کنیم

۸ صبح، کابل: مقام‌های وزارت مالیه که در دهمین نشست «بورد نظارت و هماهنگی» صحبت می‌کردند، یکبار دیگر تأکید کردند که افغانستان قادر خواهد که هزینه نظامی‌اش را تا سال ۲۰۲۴ تأمین کند.

این نشست روز یکشنبه (۲۰ جوزا) به منظور نظارت دوام‌دار از تمویل مالی نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان در ارگ ریاست جمهوری برگزار شده بود. خالد پاینده، معین مالی وزارت مالیه در این نشست گفت که درآمد سالانه کشور به بیش از صد میلیارد افغانی رسیده است. به گفته‌ی آقای پاینده، حکومت افغانستان تا سال ۲۰۲۴ میلادی مسئولیت تمویل و تجهیز نیروهای امنیتی‌اش را به دوش خواهد گرفت و توانایی این نیروها را افزایش خواهد داد. مقام‌های افغان در کنفرانس شیکاگو نیز تعهد کرده بودند که تا پایان سال ۲۰۲۴ مسئولیت تمویل هزینه‌ی نیروهای امنیتی و دفاعی را به عهده خواهد گرفت.

از سوی هم جیفری وان لیون، سفیر هالند در افغانستان در این نشست گفت: «تمویل‌کننده‌گان گواه پیشرفت‌ها و دست‌آوردهای حکومت افغانستان هستند، جامعه‌ی جهانی آماده‌ی پشتیبانی نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان برای سال‌های آینده است. در عین حال، همکاری ما برای رسیدن افغانستان به ثبات مالی کامل در آینده، مهم است. این مسئله تنها از طریق همکاری نزدیک میان حکومت افغانستان و تمویل‌کننده‌گان به دست می‌آید.»

در این نشست، نماینده‌گان ۲۵ کشور و سازمان‌های کمک‌کننده گرد هم آمده بودند. هدف این نشست ارائه‌ی پیشرفت‌های حکومت افغانستان برای بلند بردن توانایی نیروهای امنیتی، آموزش این نیروها، مبارزه با فساد و مواد مخدر است.

کمیته‌ی نظارت و هماهنگی پس از نشست شیکاگو در سال ۲۰۱۲ ایجاد شد. هدف این کمیته، حصول اطمینان از مصرف‌شدن حمایت مالی کشورهای کمک‌کننده به گونه‌ی شفاف در بخش امنیتی افغانستان است. گفتنی است که اخیراً ناتو اعلام کرد که حاضر است تا سال ۲۰۲۴ هزینه‌ی نیروهای امنیتی و دفاعی افغانستان را بپردازد.

صفحه ۲

رییس جمهور در نشست شانگهای:

متعهد به یک راه حل سیاسی هستیم

جواز آسان

اداره ثبت مرکزی به منظور حمایت از سکتور خصوصی، اصلاحات قابل ملاحظه‌ای در روند جوازدهی آورده است. مدت زمان ثبت، تجدید و تغییر جواز تشبث از چندین روز به چند ساعت محدود کاهش یافته است.

با مراجعه به دفتر اداره ثبت مرکزی در کابل و ولایات از خدمات جوازدهی سریع در زیر یک سقف مستفید شوید.

هزینه اخذ جواز تشبث چقدر است؟

نوع جواز	جواز جدید (یکساله / افغانی)	تجدید جواز (یکساله / افغانی)
انفرادی	۱۰۰	۱۲,۵۰۰
شراکت	۱۰۰	۱۲,۵۰۰

جواز تشبث به مدت یک سال از تاریخ صدور قابل اعتبار می‌باشد. به اساس تقاضای تشبث، جواز برای مدت دو و یا سه سال قابل تجدید می‌باشد.

مرجع واحد جوازدهی
خدمات سریع و موثر جوازدهی

1011 acbr.gov.af

دفتر مرکزی، شرق چمن حضوری، کابل

ادامه‌ی جنگ قدرت

اخراج وزیر انرژی از کابینه بار دیگر شکاف‌های جناحی در حکومت وحدت ملی را به نمایش گذاشت. رییس جمهور، وزیر انرژی را با صدور یک فرمان کنار زد، اما رییس اجرایی بار دیگر ایشان را ابقا کرد. آقای عثمانی که از نظر سپیدار هنوز هم وزیر است، دیروز عثمانی پای یک قرارداد رسمی امضا کرد. در وضعیتی که دولت افغانستان و جامعه‌ی جهانی با طالبان آتش‌بس کرده، خیلی مسخره است که جناح‌های تشکیل‌دهنده‌ی حکومت وحدت ملی به جان هم افتاده‌اند. نیاز نبود که در این مرحله موضوع وزیر انرژی این قدر داغ شود.

در این تردیدی نیست که افغانستان بر مبنای قانون اساسی یک حکومت ریاستی دارد، اما در این هم کسی شک ندارد که انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۱۴ ناکام ماند و حکومت وحدت ملی حاصل آن انتخابات ناکام بود. حکومت وحدت ملی یک ساختار توافقی سیاسی است که در آن رهبران دو جناح باید در کنار اعمال صلاحیت، محاسبه‌ی سیاسی هم بکنند. به نظر می‌رسد که دیگر رییس جمهور غنی به محاسبه‌ی سیاسی و اجماع میان جناح‌ها باور ندارد. رییس جمهور غنی شاید به این نتیجه رسیده است که صرف رای یک حوزه‌ی قومی می‌تواند او را به پیروزی برساند. رییس جمهور غنی واقعیت‌هایی مثل حساسیت‌های محلی را هم در نظر نگرفت. پیش از برکناری آقای عثمانی توسط رییس جمهور غنی، در ولایت هرات، تظاهراتی به سود او برگزار شد، در آن تظاهرات گفته شد که اگر ارگ آقای عثمانی را مرخص کند، راه‌پیمایان هراتی والی آن را ولایت را مرخص می‌کنند.

ابقای آقای عثمانی توسط رییس اجرایی، وضعیت را در سال آخر حکومت وحدت ملی پیچیده‌تر ساخته است. در وضعیتی که جناح‌های حکومت وحدت ملی به همدیگر اعتماد ندارند، آیا امکان برگزاری انتخابات ریاست جمهوری پس از ختم انتخابات پارلمانی وجود دارد؟ در سال چهارم حکومت باید رهبران دولت در فکر اجماع سیاسی می‌بودند، اما به نظر می‌رسد که حالا سران حکومت بیشتر از هر وقت دیگر به فکر افزایش شکاف‌ها برای افزایش وجهه‌ی قومی‌شان هستند. ارگ تصور می‌کند که با تحقیر بیشتر جناح عبدالله، وجهه‌ی قومی‌اش تقویت می‌شود. متحدان قومی ارگ هم همین را می‌خواهند.

بی‌اعتمادی قومی و سیاسی در درون حکومت وحدت ملی با گذشت هر روز بیشتر می‌شود. این وضعیت در حالی است که هم انتخابات پارلمانی و انتخابات ریاست جمهوری در پیش است و هم قدرت‌های جهانی و منطقه‌ای در تلاش‌اند که زمینه‌ی مذاکره‌ی کابل با طالبان را فراهم کنند. حکومت منسجم و همسو می‌تواند از پس مأموریت دشوار مذاکره با طالبان برآید. انتخابات‌ها هم به یک اجماع سیاسی نیاز دارد. در نبود یک اجماع سیاسی، برگزاری انتخابات‌ها کار بسیار دشواری است. اگر اجماعی حاصل نشود، شاید تنش‌های سیاسی بیشتر شود.

اجماع جهانی هم بدون فشار بین‌المللی حاصل نمی‌شود. دستگاه دولت افغانستان بدون حمایت مالی و نظامی دنیای غرب بقا ندارد. به همین دلیل است که کل جناح‌ها، میانجی‌گری بین‌المللی را قبول می‌کنند. وقتش است که بار دیگر میانجی‌های بین‌المللی وارد عمل شوند و جناح‌های تشکیل‌دهنده‌ی حکومت را به همسویی و اجماع دعوت کنند. غیر میانجی‌های بین‌المللی نیروی دیگری نیست که بتواند جناح‌های تشکیل‌دهنده‌ی حکومت را در کنار هم قرار دهد.

چهار سال گذشته نشان داد که نیروهای سیاسی نگران قومی شدن رأس هرم قدرت‌اند. نظم سیاسی مطلوب زمانی حاصل می‌شود که به جای یک حکومت ریاستی، یک حکومت مختلط داشته باشیم و در آن یک صدراعظم هم در کنار رییس جمهور حضور داشته باشد. صدراعظم و رییس جمهور هم باید پیش از رفتن به سمت انتخابات، روی یک برنامه‌ی مشترک به توافق برسند و در یک تیم باشند.

۸صبح، کابل: به دنبال افزایش نگرانی‌ها از گشت‌وگذار موترهای شیشه‌سیاه، وزارت داخله اعلام کرده است که از گشت‌وگذار موترهای شیشه‌سیاه و بدون نمبر پلیت متعلق به افسران پولیس در سراسر کشور به گونه‌ی جدی جلوگیری می‌شود. وزارت داخله تأکید کرده است که «در این زمینه استثنایی وجود ندارد.»

این وزارت روز یکشنبه (۲۰ جوزا) با نشر خبرنامه‌ای گفته است که رهبری وزارت داخله به تمام نیروهای پولیس ملی دستور داده است که از گشت‌وگذار منسوبان پولیسی که از موترهای شیشه‌سیاه، بدون نمبر پلیت و اسناد قانونی استفاده می‌کنند، جدا جلوگیری کنند.

در خبرنامه آمده است که به نیروهای پولیس ملی در مرکز و ولایات دستور داده می‌شود که از تاریخ نشر این خبرنامه، شیشه‌های سیاه موترهای خود را پاک کرده و از موترهای بدون نمبر پلیت و بدون اسناد قانونی

پولیس دیگر اجازه‌ی گشت‌وگذار با موترهای شیشه‌سیاه را ندارد

وزارت داخله:

استفاده نکنند. وزارت داخله گفته است که در این مورد جدی است و در پیگیری قانونی متخلفان استثنایی قایل نخواهد شد. این وزارت از فرماندهی زون ۱۰۱ آسمایی و فرماندهان زون‌های ساحه‌ای پولیس و فرماندهان پولیس ولایت‌ها خواسته که در تطبیق این دستور به صورت جدی اقدام کنند.

این تصمیم وزارت امور داخله پس از آن گرفته می‌شود که نزدیک به دو هفته پیش ۱۰ مهاجم انتحاری سوار بر موترهای شیشه‌سیاه به ساختمان وزارت امور داخله حمله کردند.

اعضای شورای ملی بارها از گشت‌وگذار موترهای شیشه‌سیاه و بدون نمبر پلیت انتقاد کرده‌اند. گفته می‌شود بیشتر این موترها متعلق به مقام‌های دولتی‌اند. اعضای شورای ملی به این باور اند که بسیاری از مهاجمان انتحاری توسط همین موترها وارد شهر کابل می‌شوند.

قرارداد ۱۳ میلیون دالری توسط وزیر بر کنار شده‌ی حکومت امضا شد

به کارش ادامه بدهد. علی‌احمد عثمانی به خواست آقای عبدالله به کارش ادامه داد و روز یکشنبه (۲۰ جوزا) در مراسم امضای یک قرار بزرگ برق‌رسانی شرکت کرد. آقای عثمانی گفت: «ارزش این پروژه، نزدیک به ۱۳ میلیون دالر امریکایی است که قرار است بخش بزرگ از دایکندی را برق بدهد. پروژه‌ی یاد شده می‌تواند مرکز دایکندی و ولسوالی‌های میرامور، شهرستان و اشترلی را برق خورشیدی بدهد.»

آقای عثمانی گفت که قرار است این پروژه توسط شرکت پیمان‌کار در مدت دو سال تطبیق شود. آقای عثمانی در کنار امضای این قرارداد از رییس جمهور خواست که بگذارد وزارت‌خانه‌ها کارشان را بکنند.

۸صبح، کابل: علی‌احمد عثمانی، وزیر انرژی و آب که دو روز پیش توسط رییس جمهور بر کنار شد، قرارداد پروژه‌ای به ارزش ۱۳ میلیون دالر را امضا کرد.

رییس جمهور غنی دو روز پیش با صدور حکمی علی‌احمد عثمانی را از وظیفه‌اش بر کنار و یکی از معین‌های این وزارت را به عنوان سرپرست معرفی کرد؛ موضوعی که با واکنش رییس اجرایی کشور روبه‌رو شد. دفتر رسانه‌های ریاست اجرایی با نشر خبرنامه‌ای گفت که تصمیم در مورد سرنوشت کاری آقای عثمانی پس از بازگشت رییس جمهور افغانستان از سفر چین و «مطابق با روحیه‌ی حکومت وحدت ملی اتخاذ می‌شود.»

رییس اجرایی کشور از آقای عثمانی خواسته است که

رییس جمهور:

متعهد به یک راه حل سیاسی هستیم

نخست‌وزیر هند که کشورش به تازه‌گی در کنار پاکستان به عضویت کامل سازمان همکاری‌های شانگهای درآمد نیز خواهان پشتیبانی دوام‌دار کشورهای منطقه از تلاش‌های صلح‌جویانه دولت افغانستان شد.

نرندرا مودی نخست‌وزیر هند گفت: «متأسفانه افغانستان مثال زنده‌ای از کشورهای متأثر از فعالیت‌های هراس‌افکنی است. من امیدوارم گام‌های شجاعانه‌ای که از سوی رییس جمهور غنی برای دستیابی به صلح برداشته شده است، توسط همه‌ی کشورهای منطقه پشتیبانی شود.»

حسن روحانی، رییس جمهور ایران هم در این نشست گفت: «ایران آماده است که از هر گونه تلاشی که به استقرار صلح پایدار در افغانستان بینجامد، پشتیبانی کند.»

هژدهمین نشست سران سازمان همکاری‌های شانگهای از دو روز پیش آغاز شد و روز یکشنبه (۲۰ جوزا) پایان یافت. رییس جمهور غنی در جریان سفرش به چین با شماری از بازرگانان افغان در چین نیز دیدار کرده است.

مجلس سنا:

برای تأمین امنیت علما تدابیر جدی در نظر گرفته شود

برخی از اعضای مجلس سنا گفته‌اند که پس از نشست علمای دین در کابل، شماری از علما در مناطق مختلف کشور ترور شده‌اند.

به نقل از رادیو آزادی، شماری از سناتوران می‌گویند امنیت علمای دین در ولایات تأمین نیست و پس از نشست بزرگ علما در کابل تهدیدات امنیتی بر علیه آنان بیشتر شده است.

قاری میر حاتم تره‌خیل، یکی از این سناتوران در نشست عمومی روز یکشنبه (۲۰ جوزا) مجلس سنا گفت علمای دین امنیت ندارند و نیاز است تا در حفاظت آنان توجه شود.

او افزود: «از روزی که علما در کابل جمع شده و فتوا صادر کردند، وضعیت امنیت علما بسیار بد است. در کندهار هم یک رویداد صورت گرفت در هرات هم یک عالم شهید شد و در لغمان هم روز جمعه یک عالم شهید شد. هرگاه این وضعیت ادامه پیدا کند و به امنیت علما توجه نشود، اوضاع بحرانی خواهد شد.»

آقای تره‌خیل گفت که «رییس اتحاد علمای مشرقی که همواره به حمایت از حکومت و نیروهای امنیتی سخن می‌گفت، پس از ادای نماز جمعه هفته‌ی گذشته، هنگامی که راهی منزلش بود، کشته شد.»

این اظهارات پس از آن می‌شود که هزاران تن از علمای دین، هفته‌ی گذشته با راه‌اندازی نشست بزرگی در کابل، در یک فتوای مشترک جنگ کنونی در افغانستان را ناروا خواندند. این علمای دین از طرف‌های درگیر جنگ خواستند که آتش‌بس کنند. آنان گفتند که جهاد در افغانستان جواز ندارد و انجام حملات انتحاری حرام است.

پس از صدور فتوا و نارواخواندن جنگ، انتحار و انفجار، به عالمان دین در خیمه‌ی جرگه‌های افغانستان حمله شد. انتحارکننده، مواد همراهش را در نزدیکی این خیمه‌ی جرگه‌های افغانستان منفجر کرد. در این حمله نزدیک به بیست نفر کشته و زخمی شدند.

پس از این نشست، گزارش‌هایی از حمله بر شماری از علمای دین در ولایت‌های هرات و کندهار نیز نشر شد. فضل‌الهدی مسلمیار، رییس مجلس سنا در نشست عمومی روز یکشنبه توجه به علمای دین را «مسئله‌ی جدی» خواند و از حکومت خواست که در تأمین امنیت علمای دین جدی باشد.

در این حال، وزارت داخله‌ی افغانستان از تأمین امنیت علما اطمینان داده، می‌گوید قضایای قتل علما در ولایات را نیز بررسی می‌کنند.

نجیب دانش سخنگوی این وزارت به رادیو آزادی گفته است: «برای تأمین امنیت علمای کشور هر آنچه در توان داریم، به خرج می‌دهیم و تلاش نهایی خود را می‌کنیم که در دورترین نقطه به علمای دین آسیب نرسد.»

آقای دانش از علمای دین خواست که در صورت برخورد با تهدیدی، نهادهای امنیتی را در جریان بگذارند.

شورای عالی صلح:

مهلت آتش‌بس تمدید شود

۸صبح، کابل: شورای عالی صلح با حمایت از اعلام آتش‌بس میان حکومت و گروه طالبان خواستند مهلت این آتش‌بس تمدید شود «تا زمینه‌ی تأمین امنیت و صلح دائمی در افغانستان شکل گیرد.»

امین‌الدین مظفری، عضو شورای عالی صلح که در یک نشست علمای دینی و فعالان جامعه‌ای مدنی در کابل صحبت می‌کرد، از توافق آتش‌بس حکومت و گروه طالبان اعلام حمایت کرده، گفت که طرف‌های درگیر جنگ در افغانستان باید دامنه‌ی این آتش‌بس را گسترده کنند تا زمینه‌ی صلح دائمی در کشور به وجود آیند.

آقای مظفری گفت: «شورای عالی صلح از طرفین جنگ و اعلام‌کننده‌های آتش‌بس موقت خواهش می‌کند که با تفاهم و با آغاز مذاکره‌ی مستقیم بین‌افغانی، زمینه‌ی آتش‌بس درازمدت و آتش‌بس دائمی را مساعد کنند. مردم افغانستان تشنه‌ی صلح هستند و از هر اقدامی که در این زمینه صورت بگیرد، استقبال می‌کنند.»

شورای عالی صلح در حالی خواستار ادامه‌ی آتش‌بس از سوی حکومت و گروه طالبان شد که حکومت از ۲۷ رمضان تا پنجم عید فطر را آتش‌بس اعلام کرده است. به دنبال اعلام آتش‌بس از سوی حکومت وحدت ملی، گروه طالبان تنها سه روز عید سعید فطر را در برابر نیروهای داخلی آتش‌بس اعلام کرد.

وزیرتجارت و صنایع:

استراتژی ملی صادرات بیشتر مشکلات بازرگانان را حل می کند

حسین حیدری

استراتژی ملی صادرات که از آن به عنوان پلان عمل در عرصه تجارت هم یاد می شود، روز یکشنبه (۲۰ جوزا) در قصر سپیدار رونمایی شد.

همایون رسا، وزیر تجارت و صنایع در این رونمایی گفت که استراتژی ملی صادرات گام ارزنده ای برای رشد و اقتصاد کشور است. آقای رسا افزود که این استراتژی برای ایجاد توازن در صادرات و واردات کشور ساخته شده است و تا حد زیادی مشکلات تاجران و صادرکنندگان را حل می کند.

بر اساس آمار ارایه شده از سوی منابع رسمی، هم اکنون افغانستان تنها ۱۰ درصد صادرات و ۹۰ درصد واردات دارد.

وزیر تجارت و صنایع می گوید که افغانستان به صورت کامل از ظرفیت صادرات خود استفاده نکرده است. به قول او، برای رشد تجارت باید بهبود لازم در زیر بناها به میان آمده، طرز العمل ها ساده شود و یک محیط مطلوب و حامی صادرات فراهم آید.

وزیر تجارت و صنایع تأکید کرد که این استراتژی در تقویت صادرات کشور نقش کلیدی را بازی خواهد کرد. استراتژی ملی صادرات به رهبری وزارت تجارت و صنایع و با همکاری وزارت زراعت، اداره ملی استند، مرکز تجارت بین المللی و اتحادیه ای اروپا تدوین شده است.

همایون رسا تصریح کرد که برای تدوین استراتژی ملی صادرات با بیش از ۵۰۰ صنعت کار برتر، متشخصین کوچک و بزرگ و نمایندگان سکتور خصوصی در ولایت های بلخ، هرات، ننگرهار، قندهار و کابل مشوره شده و از آنان نظرخواهی شده است.

در این استراتژی به سکتور خصوصی و زنان سهم بارزی

تطبیق شود.

نماینده گان کشورهای بین المللی در این رونمایی بیشتر به تطبیق این استراتژی تأکید کرده، اقتصاد را عنصر مهمی برای تأمین امنیت در کشور دانستند.

پییر میوند، سفیر اتحادیه ای اروپا در افغانستان در این مراسم رونمایی گفت که استراتژی ملی صادرات اقتصاد را در مرکز و محراق یک تصویر قرار داده است. آقای میوند اقتصاد را محرکی به طرف صلح دانست و گفت: «باید به شکل موازی روی امنیت و اقتصاد توجه و کار شود، مشکل امنیت حل و از اقتصاد مهار شود.»

داده شده است. وزیر تجارت و صنایع می گوید که با تطبیق این استراتژی زمینه فعالیت برای زنان متشخص مساعد می شود.

در کنار این، ۶ فعالیت حامی تجارت و عوامل تعیین کننده در توسعه صادرات در این استراتژی گنجانیده شده است. این ۶ فعالیت و عامل، شامل مدیریت کیفیت، تسهیل تجارت، اطلاعات تجارتي و پشتیبانی از بازار، توسعه مهارت ها، خدمات کسب و کار حرفه ای و دسترسی به امور مالی می شود.

قرار است استراتژی ملی صادرات در طول ۵ سال آینده

سفیر اتحادیه ای اروپا تصریح کرد که این اتحادیه پلان هفت ساله ای همکاری اقتصادی با افغانستان را مرور می کند. به قول او، ایجاد اشتغال در افغانستان در اولویت این پلان قرار دارد. پییر میوند می گوید که اگر شغل در افغانستان ایجاد شود، جوانان به گروه های شورشی نمی پیوندند و در حال حاضر شماری از جوانان برای این که درآمد دیگر ندارند به گروه های شورشی جذب می شوند.

سفیر اتحادیه ای اروپا ویژه گی دیگر استراتژی ملی صادرات افغانستان را در مرکز توجه قرار گرفتن سکتور خصوصی دانست و گفت که این استراتژی سکتور خصوصی را حمایت می کند.

پییر میوند به سکتور خصوصی کشور وعده داد که زمینه ای فعالیت آنان را در مارکیت های اروپا بدون سهمیه و تعرفه فراهم می کنند. سفیر اتحادیه اروپا ۱۰ درصد صادرات و ۹۰ درصد واردات افغانستان را هشداردهنده دانسته گفت که باید کارهای بیشتری در این بخش صورت گیرد.

در همین حال ارنچا گانزالز، رییس اجرایی مرکز تجارت بین المللی با ابراز امیدواری از افزایش صادرات افغانستان گفت که انتظار می رود با عملی شدن استراتژی ملی صادرات، تغییرات مهمی در بخش صادرات به وجود آید.

رییس اجرایی مرکز تجارت بین المللی پس از این نشست، با عبدالله عبدالله رییس اجرایی کشور هم دیدار داشته و تأکید کرده است که در کنفرانس ژنیف باید پیرامون مکانیسم هم آهنگی بهتر تصمیم گرفته شود تا در پرتو همکاری های جهانی و دولتی زمینه های بیشتری برای رشد صادرات افغانستان مساعد شود.

از جانب دیگر، رییس اجرایی در رونمایی استراتژی ملی صادرات گفت که این استراتژی ضرورت ها را در بخش صادرات و تجارت شناسایی کرده است.

آقای عبدالله در این نشست خواهان تطبیق درست استراتژی ملی صادرات شد و از همکاران بین المللی خواست که وزارت تجارت و صنایع را در تطبیق تخنیکی این استراتژی همکاری کنند.

او هم چنان در ملاقاتش با ارنچا گانزالز تدوین و نهایی سازی استراتژی ملی صادرات افغانستان را در راستای میزان واردات و صادرات ارزنده عنوان کرده، گفت که همکاری مرکز تجارت بین المللی و سایر نهاد های جهانی در راستای عملی سازی این استراتژی مهم است.

فاطمه فرامرزی

نمایشگاه «قدرت زن» همگام با روز جهانی صنایع دستی در کابل برگزار شد. در این نمایشگاه، ۱۳۰ کارآفرین زن از پنج زون تولیدات شان را به نمایش گذاشته اند.

میرویس صراح، معاون تخنیکی «برنامه ی پروموت زنان در عرصه ای اقتصاد» هدف از برگزاری نمایشگاه را گردهم آوری بازرگان زن از سراسر کشور می خواند و می گوید نیاز است که زنان کارآفرین و بازرگان بتوانند با هم در کنار تبادل های تولیدات شان، چالش های فرا راه کارشان را بسنجند تا راه حل مناسب برای آن جستجو شود.

گفته می شود که یکی دیگر از اهداف برگزاری این نمایشگاه، یافتن خریداران مناسب برای تولیدات زنان در سطح کشور است. آقای صراح می گوید: «تولیدات کوچک اما خوب زنان نیاز دارند که معرفی و مشهور شوند و این ممکن نمی شود مگر از راه برگزاری نمایشگاه ها و به نمایش گذاشتن تولیدات.»

زنانی هستند که با تلاش های پیگیر و منظم تولیدات با ارزش و با کیفیتی برای عرضه دارند، اما هنوز شناخته نشده اند. نمایشگاه ها کمک می کند که خانم های موفق و تولیدات با کیفیت شان معرفی شوند.

آقای صراح می گوید برنامه ی پروموت زنان در عرصه ای اقتصاد زنان، علاوه از تمویل نمایشگاه ها، زن های کارآفرین و بازرگان را با دادن قرضه های کوچک از نگاه اقتصادی کمک می کند و در عین زمان با برگزاری برنامه های آموزشی تلاش می کنند ظرفیت های مسلکی بانوان توسعه یابد.

معاون تخنیکی برنامه ی پروموت می گوید زنان با اشتراک در نمایشگاه های قبلی توانایی شان را در عرصه ای تولید، کارآفرینی و تجارت به خوبی به ثابت کرده اند و نشان داده اند که می توانند با عرضه ای تولیدات با کیفیت، چهره ی متفاوت زنان افغانستان را نشان دهند.

حلیمه که مسئول فروش تولیدات صنایع دستی شرکت حسینه ایماق است، پیراهن های دست دوزی را به نمایش گذاشته است و امیدوار است در آستانه ای عید، فروش خوب داشته باشند تا بتوانند هزینه ی زحمت شان را عاید کنند. او

کار زن، قدرت زن

فروش را در نمایشگاه های داخلی بهتر توصیف می کند. در غرفه ی نزدیک به ورودی نمایشگاه، نفیس ترین قالبین های دست باف توجه بیننده را به خود جلب می کند. زنی با لبخند حاکی از اعتماد به نفس و رضایت منتظر مشتری است. او می گوید از هرات آمده است تا قالبین های کار دست زنان ولایتش را به سایر هموطنان عرضه کند.

نام این زن نفیس گل جامی است. نفیس گل، مسئول «مرکز تجارتي خدیجه کبرا» در هرات است و برای این نمایشگاه قالبین های دست باف را آورده است. قالبین های او تولید صد درصد زنان است. نفیس گل امیدوار است این نمایشگاه بتواند شرکت آن ها را بیشتر از پیش معرفی کند و به کارکرد زنان سودمند واقع شود.

خانم جامی که در نمایشگاه های جهانی هم اشتراک کرده، میزان فروش در نمایشگاه های بین المللی را بهتر توصیف می کند و می گوید کشورهای دیگر بیشتر از مردم افغانستان به صنعت توجه می کنند و زمانی که صنعت کار دست باشد، بسیار مورد استقبال قرار می گیرد.

آنچه خانم جامی را ناراحت کرده، استفاده از نام زنان به نفع مردان است. او می گوید نمایشگاه به نام زنان بازرگان برگزار می شود، تولیدات زنان به نمایش گذاشته می شود، اما قیچی به دست مردان است، سخنرانی مربوط مردان است و به زنان حتا اجازه داده نمی شود که حرف بزنند و این موضوع، قدرت زن را مورد پرسش قرار می دهد.

به باور خانم جامی بسیاری از مؤسسات برای برگزاری این نمایشگاه ها بودجه های بسیار کلانی را اختصاص می دهند، اما مقدار کمی از این بودجه ها روی برگزاری نمایشگاه ها هزینه می شود و «مبالغ کلان به جیب افراد سرازیر می شود.» حضور فروشگاه های آن لاین نیز در نمایشگاه «قدرت زن» دیده می شود.

احمد رشاد زازی، مسئول «فروشگاه آن لاین گوهرشاد» می گوید آن ها تولیدی از خود ندارند و هدف شان از اشتراک در نمایشگاه، عرضه ای خدماتی مثل تزئین غرفه ها برای زنان بازرگان است.

است. نزمین که به کمک زرگرهای شهر زیورآلات می سازد و از چهارسال به این سو مشغول کار زیورآلات است، به عنوان یک زن بازرگان دوست دارد که توانایی اش در تجارت را ثابت کند. او به همین دلیل درآمد کارش را بدون حساب و کتاب خرج خانه و خانواده نمی کند، چون مصرف درآمد او از تجارتش برای مخارج خانه، مانع رشد کارش می شود.

در غرفه ای دیگر لباس های سنتی زنانه، کیف دستی، روسری های دوخته شده قوطی های ویژه ی هدیه شده به نمایش گذاشته شده است، این غرفه متعلق به شرکت جامه دیزاین است. حسنیه ثاقب، مسئول و طراح لباس جامه دیزاین می گوید آن ها در بیشتر از ده نمایشگاه ملی و یک نمایشگاه بین المللی اشتراک کرده اند. حسنیه میزان

از کابل در این نمایشگاه اشتراک کرده است. خانم معصومه به نماینده گی از شرکت «توانمندی زنان افغان» از قندهار آمده تا یخن های مردانه، عرق چین و کلاه های دست دوزی شده را به مشتریان عرضه کند. معصومه که صنایع دستی تولید می کند، دوست دارد برگزاری نمایشگاه ها زود اتفاق بیفتد تا کار آنان با رکود مواجه نشود.

خانم نزمین که عرضه کننده ی زیورآلات است، می گوید برگزاری نمایشگاه تنها راه عرضه ای محصولات آن ها است، چون آن ها بنا بر دلایلی نتوانسته اند فروشگاه مشخصی در بازار داشته باشند. نزمین تصریح می کند که هزینه ی نمایشگاه ها نسبت به کرایه ی دکان خیلی کم تر و میزان فروش شان در نمایشگاه ها به مراتب بیشتر از محل کارشان

نمایش سیاسی صلح

عزیز منصف

مردم از سه روز آتش‌بس در روزهای عید به شکل گسترده‌ای استقبال کرده‌اند. گویا در کمال ناباوری دیدند که دولت و طالبان دست کم روی یک آتش‌بس موقت توافق نظر دارند. پس از این که حکومت به طور یکجانبه آتش‌بس هشت روزه را اعلام کرد، بسیاری‌ها در رسانه‌ها و شبکه‌ها به صورت متفوق‌قولی گفتند و نوشتند که حکومت با یک تحلیل نادرست آتش‌بس را اعلام داشته و طالبان نه تنها این تصمیم حکومت را قبول ندارند، بلکه آن را نشانه‌ی ضعف دانسته و حملات خود را تشدید خواهند کرد، ولی برخلاف پیش‌بینی، طالبان نیز برعکس گذشته آتش‌بس را در ایام عید پذیرفتند.

اکنون، برخی‌ها با خوش‌بینی می‌گویند همین آتش‌بس موقت می‌تواند سرآغازی برای برقراری آتش‌بسی طولانی‌تر باشد و یا حد اقل طالبان نشان دادند که در مواقعی حاضر به پذیرش پیشنهادات حکومت هستند و به اهمیت سیاسی صلح پی برده‌اند. حکومت افغانستان می‌گوید که اعلام آتش‌بس از روی ضعف صورت نگرفته است، ولی برخلاف اظهارات آن از موضع قوت نیز مطرح نشده است؛ زیرا در میدان جنگ هنوز هم تلفات اردو و پولیس افغانستان بالا است و شهرهایی مانند فراه و قندوز می‌تواند به دست شورشیان سقوط کند. با این حال، حکومت استدلال می‌کند که در میدان‌های جنگ دست قوای مسلح افغانستان بالاست، ولی پیشنهاد آتش‌بس نمودی از اراده‌ی واقعی دولت برای تأمین صلح در کشور است.

شاید ارگ گمان می‌کرد که طالبان پیشنهاد آتش‌بس را رد می‌کنند و در این حالت، بر حقانیت سیاسی رییس‌جمهور به عنوان فردی صلح‌طلب بیشتر افزود می‌شود. حکومت در چند روز گذشته روی دست‌آورد خود از کنفرانس سرتاسری علمای دینی مانور می‌رود. تجمع جمع بزرگی از علمای دینی چیزی بود که ارگ در برابر تبلیغات پیگیر طالبان نیاز داشت. در قطع‌نامه‌ی گردهمایی بر ناجای بودن جنگ جاری و ارجحیت صلح تأکید شده بود. حکومت پس از پیشنهاد صلح در پروسه‌ی کابل به حمایت قشر مذهبی از بسته‌ی پیشنهادی خود نیاز داشت که به بهترین وجه ممکن به دست آورد. در واقع، پیشنهاد آتش‌بس از سوی حکومت تأکید مجدد بر نتیجه‌ی گردهمایی علمایی دینی بود.

طالبان نیز با پیشنهاد آتش‌بس برخورد سیاسی دوراندیشانه‌ای کردند. این گروه اکنون به خوبی احساس می‌کند که مردم چقدر به صلح اشتیاق دارند. همین روزها کاروان صلح‌خواهی شماری از مردم هلمند به سوی کابل در حرکت است. اعضای کاروان مسیر هلمند- کابل را با پای پیاده طی می‌کنند تا توجه عمومی، به ویژه دولت و طالبان را به سوی برقراری آتش‌بس و گفت‌وگوهای صلح جلب کنند. آن‌ها به خصوص روی برقراری آتش‌بس تأکید دارند. در این وضعیت، رد آتش‌بس چند روزه برای طالبان پیامدهای سیاسی منفی‌ای داشت. گروه طالبان در چند سال اخیر نسبت به اوضاع حساسیت سیاسی نیز به خرج می‌دهد. واکنش‌های عمومی روز تا روز برای این گروه اهمیت پیدا می‌کند تا به زعم خود دچار انزوا نشوند و بر مشروعیت دولت افزود نشود. آن‌ها می‌کوشند که حمایت مردم را با خود داشته تا در نهایت خود را به عنوان بدیلی برای حکومت در کابل معرفی کرده بتوانند؛ کاری که تا هنوز در آن موفق نبوده‌اند.

مردم، به ویژه در پایتخت از حملات انتحاری طالبان به ستوه آمده‌اند. عملیات آنان معمولاً همراه با تلفات ملکی است. این گروه فکر می‌کرد با افزایش نامنی در شهرهای بزرگی مانند کابل، از مشروعیت حکومت کاسته می‌شود و به نظر مردم مقصر اوضاع نابسامان کشور تلقی می‌شود، ولی برخلاف مردم تقصیر کشتار غیر نظامیان را به دوش طالبان انداخته، از تاکتیک‌های بی‌رحمانه‌ی شان ابراز انزجار کرده و میان مردم و قوای مسلحی که هر روز با طالبان می‌جنگند، پیوند عمیقی شکل گرفته است. در شبکه‌های اجتماعی بارها عکس‌های سربازان اردوی ملی دست به دست شده و به آن‌ها به عنوان قهرمانان یاد شده است. طالبان دست کم در حال حاضر تلاش دارند که مسئولیت حملات تروریستی بر مراکز شهری را به عهده نگیرند. آن‌ها وانمود می‌کنند که هدف اصلی حملات‌شان مراکز نظامی است. با این حال، حملات تروریستی هنوز هم بر غیر نظامیان صورت می‌گیرد و مردم طالبان، گروه حقانی و داعش را مسئول حملات می‌دانند.

در این وضعیت، پذیرش آتش‌بس را باید بخشی از رویکرد سیاسی طالبان به حساب آورد که هدف عمده‌ی آن ترمیم چهره‌ی این گروه به عنوان یک جریان ایدئولوژیک جنگ‌طلب است. طالبان باید فشار انتقادات و نفرت عمومی از خود را احساس کرده باشند. البته، آن‌ها باید راه طولانی‌ای را برای کسب محبوبیت و تبدیل شدن به یک نیروی سیاسی نورمال طی کنند.

اکنون حکومت احساس می‌کند که طالبان برخلاف گذشته به مطالباتش پاسخ مثبت می‌دهد و این به نوعی اذعان به مشروعیت حکومت به عنوان یک طرف مهم جنگ در افغانستان است. طالبان در چند ماه گذشته کوشیدند با تأکید بر نقش ایالات متحده، حکومت را به انزوا بکشند، ولی در عوض، ایالات متحده نه تنها از موقف حکومت در برابر طالبان دفاع کرد، بلکه بر حملات نظامی خود بر این گروه نیز افزود. تصور من این است که طالبان اهمیت نقش دولت در تصمیم‌گیری‌های سیاسی آتی را درک کرده است؛ زیرا استراتژی سابق این گروه که انکار حکومت بود، مبتنی بر واقعیت‌های سیاسی و نظامی موجود نیست. حکومت بخشی از نظام سیاسی مشروعی است که تمام جریان‌های سیاسی و اجتماعی روی موجودیت آن توافق دارند. در داخل، مردم به خاطر ارائه نکردن خدمات و موجودیت فساد گسترده در نهادهای دولت انتقادات شدیدی از حکومت دارند، ولی نظام را بر طالبان ترجیح می‌دهند؛ چون با روی کار آمدن این گروه افغانستان دوباره به روزهای گذشته‌ی انزوا و عقب‌ماندگی برخواهد گشت.

در آخر این نکته را نیز باید افزود که پاکستانی‌ها در کنار امریکایی‌ها روی نقش خود در پذیرش آتش‌بس موقت از سوی طالبان تأکید دارند. البته، این موضوع پیامدهای منفی و مثبت دارد. پیامد منفی آن این است که پاکستان با استفاده از فرصت به امریکا نشان داد که از نفوذ خود بر طالبان را در راستای صلح و امنیت در افغانستان استفاده کرده می‌تواند؛ یعنی امریکایی‌ها صلح را در افغانستان بدون همکاری پاکستان به دست آورده نمی‌توانند. این مسئله باعث نزدیکی مجدد دو کشور خواهد شد؛ ولی بُعد مثبت نقش پاکستان در این است که آهسته‌آهسته زمینه‌های همکاری میان افغانستان، پاکستان و ایالات متحده بر سر تأمین امنیت در افغانستان می‌تواند شکل بگیرد. اما یک نکته را نباید فراموش کرد که آتش‌بس موقت در حالت فعلی احتمالاً قابل تمدید نخواهد بود، ولی دست کم حکومت بهانه‌ی خوبی برای مذاکره با طالبان بر سر آتش‌بس طولانی‌تر در اختیار دارد. در عین حال، هر قدر حکومت بر قدرت نیروهای نظامی و عملیاتی خود بیفزاید و بر رهبری نظامی و جنگجویان طالب در افغانستان تلفات اساسی وارد کند، به همان پیمان‌ها امکان آتش‌بس طولانی‌تر افزایش می‌یابد.

فردوس

برگشت به سیاست ناکام خشنودسازی پاکستان

مدرن نیست، بلکه سپاهی‌ای است که اسلام‌گرایی را ایدئولوژی سازمانی خودش ساخته است. ارتش پاکستان شعار می‌دهد که علاوه بر دفاع از جغرافیای پاکستان، از ایدئولوژی پاکستان هم دفاع می‌کند. در کتاب‌ها، مقاله‌ها و سیمینارهای دانشگاهیان و پاکستان‌شناسان دنیای غرب بیشتر به همین نکته تأکید می‌شود. برخلاف دیدگاه سیاستمداران کشورهای غربی، دانشگاهیان آن کشورها دریافته‌اند که پاکستان نه یک دولت امنیت‌طلب که یک کشور ایدئولوژیک است و برای رسیدن به اهداف ایدئولوژیکش تلاش می‌کند.

سیاست امنیتی هندمحور پاکستان در قبال افغانستان هم بعد ایدئولوژیک دارد. توهمی که پاکستانی‌ها تبلیغ می‌کردند/ می‌کنند این است که گویا سرزمین افغانستان در اختیار هند است و دهلی‌نو از آن برای بی‌ثبات‌سازی پاکستان استفاده می‌کند. به همین دلیل آنان نیاز به یک متحد اسلام‌گرای جهادگرا دارند تا افغانستان را از آنچه که نفوذ هند خوانده می‌شود، تهی سازد. هیچ عقل سلیمی نمی‌تواند این روایت را قبول کند. پشتون‌های پاکستان جنبش جدایی‌طلب ندارند تا افغانستان عقبه‌ی استراتژیک آنان باشد و هند مصرف آن را بپردازد و برای آموزش‌شان مربی بفرستد. حتی پشتون‌های هویت‌طلب پاکستانی هم جذب ایدئولوژی این کشور شده‌اند و به رغم ارادتی که به افغانستان دارند، آن را کشور همسایه می‌دانند. جنبش جدایی‌طلب بلوچ‌ها هم در حدی نیست که بتواند تهدید استراتژیک به امنیت پاکستان باشد. حضور چند ناراضی بلوچ در قلمرو افغانستان و مسافرت آنان از فرودگاه‌های افغانستان به کشورهای دیگر، حتی یک ضرر کوچک تاکتیکی هم به امنیت پاکستان ندارد.

پاکستان جنگ‌افزارهای اتمی‌ای در اختیار دارد که آن کشور را در برابر هر نوع حمله‌ی خارجی بیمه کرده است. هیچ ممکن نیست که سناریوی سال ۱۹۷۰ بنگلهدیش در بلوچستان یا سند یا جای دیگر تکرار شود. ارتش هیچ کشوری در قلمرو کشور دارای جنگ‌افزار اتمی وارد نمی‌شود. بنابراین، امنیت‌طلبی پاکستان فکری نیست که به ساده‌گی قابل دفاع باشد. واقعیت این است که ارتش پاکستان هند را کشور هندویی می‌بیند که با اصل موجودیت پاکستان مشکل دارد.

یکی از پیامدهای این طرز دید این است که هند دشمن ازلی و ایدئولوژیک پاکستان است. پاکستان گویا به خودش رسالت داده است تا با هند دشمنی کند. دوستی با هند، از نظر آنان به معنای تسلیمی به سلطه‌ی هند در جنوب آسیا است. از نظر پاکستانی‌ها وجود یک حکومت اسلام‌گرا، جهادگرا و طرفدار پاکستان در کابل، سبب می‌شود که ارتش پاکستان در دشمنی با هند، با قدرت بیشتر ظاهر شود.

ارتش پاکستان در زمان حکومت طالبان به هدفش رسید. در آن زمان شبه‌نظامیان اسلام‌گرای ضد هند در قلمرو افغانستان تربیه می‌شدند. هوایم‌ای روده شده‌ی هندی به قلمرو افغانستان آورده می‌شد. تخریب مسجدهای تاریخی بودای بامیان در آن زمان، سبب افزایش کشیده‌گی میان مسلمانان و هندوواروان در قلمرو هند و دیگر کشورهای جنوب آسیا شد. آن وضعیت برای ارتش پاکستان خیلی ایده‌آل بود. آنان به این باور اند که در حال حاضر عامل ناتو سبب شده است که آن وضعیت شکل نگیرد. ارتش پاکستان به این باور است که با خروج ناتو، دوباره وضعیت قبل از سال ۲۰۰۱ که برای پاکستان ایده‌آل بود شکل خواهد گرفت و ارتش این کشور، صاحب عمق ایدئولوژیک و سیاسی در افغانستان خواهد شد.

تلاش برای ایجاد یک حکومت اسلام‌گرا، جهادگرا و طرفدار پاکستان، برای جهانیان هزینه‌ی سنگین داشت. اگر چنین حکومتی در افغانستان وجود نمی‌داشت، حادثه‌ی یازدهم سپتامبر اتفاق نمی‌افتاد. تلاش برای خشنودسازی پاکستان، امنیت جهانی را بار دیگر به خطر خواهد انداخت. یک دولت دمکراتیک صاحب مشروعیت انتخاباتی و طرفدار ارزش‌های لیبرال در کابل، برای پاکستان غیرقابل قبول است.

به نظر می‌رسد که ایالات متحده می‌خواهد بار دیگر سیاست خشنودسازی پاکستان را امتحان کند. مایک پینس، معاون رییس‌جمهور امریکا و آقای مایک پیمپو، وزیر خارجه‌ی آن کشور، طرح دیگری را روی میز ارتش پاکستان گذاشته‌اند. به گزارش رسانه‌های پاکستانی از جمله روزنامه‌ی پیشرو و پرتیراژ دان، این دو مقام امریکایی به ارتش پاکستان گفته‌اند تلاش‌هایی را حمایت کند که هدف از آن کشاندن پای رهبران طالبان به میز مذاکره است. واشنگتن می‌خواهد جنگ افغانستان راه حل سیاسی پیدا کند و به همین دلیل در تلاش به دست آوردن حمایت ارتش پاکستان است. یک مشاور رییس‌جمهور ایالات متحده گفته است که واشنگتن نگرانی‌های امنیتی پاکستان را درک می‌کند و در صورتی که تلاش‌ها برای یافتن یک راه حل سیاسی برای جنگ افغانستان به نتیجه برسد، نگرانی‌های امنیتی پاکستان هم لحاظ خواهد شد.

رسانه‌های پاکستانی به نقل از منابعی که از آن نام نمی‌برند مدعی‌اند که تلاش‌های مشترک ایالات متحده و پاکستان سبب شده است رهبران طالبان با یک آتش‌بس سه روزه در جشن عید فطر موافقت کنند و تلاش‌های دو کشور برای تمدید این آتش‌بس ادامه خواهد یافت. به نظر می‌رسد پاکستان هم مطمئن است که امتیازات لازم را از ایالات متحده می‌گیرد. اگر آنان از دریافت امتیاز مطمئن نمی‌بودند، محتوای تماس‌های اخیر رهبران ایالات متحده و راولپندی را افشا نمی‌کردند. ایالات متحده مذاکره میان افغانستان و پاکستان را در سطح دو دولت نیز میانجی‌گری می‌کند. مدت‌ها است که کابل و اسلام‌آباد روی نهایی‌سازی سند «صلح و همبستگی» کار می‌کنند. در این سند، دوطرف تعهد کرده‌اند که به دشمنان همدیگر پناه ندهند. اسلام‌آباد در این سند تعهد می‌دهد که تلاش‌های افغانستان را برای ختم جنگ و یافتن یک راه حل سیاسی حمایت کند. شاید این موضوع در ملاقات‌های دکتر عبدالله با مقام‌های بریتانیا نیز مطرح شده باشد.

گفته می‌شود که رییس‌جمهور غنی قبل از اعلام آتش‌بس با رهبران سیاسی و چهره‌های مطرح سیاسی کابل رای‌زنی کرده بود. این چهره‌ها هم به رییس‌جمهور مشوره داده بودند که طرح آتش‌بس مؤقت را اعلام کند، به همین دلیل بود که اعلام آتش‌بس مؤقت با طالبان، با مخالفت گسترده‌ی سیاسی در داخل روبه‌رو نشد. استقبال کم‌نظیر جهانی و منطقه‌ای از طرح آتش‌بس مؤقت با طالبان هم نشان می‌دهد که تلاش‌های بسیار جدی در سطح منطقه و جهان در جریان است تا این آتش‌بس تمدید شود. در این تردیدی نیست که جنگ افغانستان بالاخره باید به پایان برسد. اگر یک جنگ خانمان‌سوز با یک توافق سیاسی به پایان برسد، مردم عام افغانستان که هزینه‌ی اصلی جنگ را می‌دهند، از آن استقبال خواهند کرد. حتی یک آتش‌بس مؤقت هم برای مردم جنگ‌زده‌ی افغانستان خبر خوش است.

اما نکته‌ی نگران‌کننده در تلاش‌های سیاسی اخیر برای تمدید آتش‌بس، نقش پاکستان است. به نظر می‌رسد که استبلشمنت ایالات متحده و بریتانیا، به این باور اند که پاکستان یک دولت امنیت‌طلب است. تحلیل محتوای سخنان مقام‌های ایالات متحده در روزهای اخیر در مورد نگرانی‌های پاکستان و لحاظ کردن این نگرانی‌ها نشان دهنده‌ی آن است که آنان پاکستان را دولت امنیت‌طلبی می‌دانند که باید نگرانی‌هایش رفع شود. آنان شاید فکر می‌کنند که با کاهش نگرانی‌های امنیتی پاکستان و خشنودسازی ارتش آن کشور، سیاست پاکستان تغییر می‌کند و ارتش این کشور، با تلاش‌های جهانی برای یافتن یک راه حل سیاسی برای پایان جنگ افغانستان، همکاری خواهد کرد.

اما واقعیت این است که پاکستان نه یک دولت امنیت‌طلب که یک ایدئولوژی است. پاکستان می‌خواهد به اهداف ایدئولوژیک خود برسد. ارتش پاکستان، صرف یک نهاد نظامی برای دفاع از مرزهای یک دولت- ملت

آتش بس مؤقت؛ چقدر امیدوار باشیم؟

عبدالعزيز حیدری

آتش بس مؤقت اولین حرکت عملی در جهت اقدامات صلح جویانه بین دو طرف متخاصم است. آتش بس مؤقت می تواند به شکل غیررسمی یا از طریق یک معاهده رسمی برقرار شود. در بسیاری از موارد، قدم بعدی به سوی صلح معاهده «صلح مؤقت» (Armistice) است، که به شکل رسمی بین طرفین به خاطر ترک مخاصمه و پایان جنگ، جهت بررسی معاهده صلح پایدار به امضا می رسد. در صورتی که جریان اعتمادسازی و مذاکرات صلح به نتیجه برسد، معاهده صلح پایدار منعقد می شود. باید خاطر نشان کرد که آتش بس مؤقت لزوماً و همیشه به صلح پایدار منجر نمی شود و در بسیاری از موارد، دلایلی از قبیل خروج غیرنظامیان از منطقه جنگی، اکمالات هر دو طرف و یا مناسبات عقیدتی عامل آتش بس مؤقت است. نمونه ای این گونه آتش بس، در جریان جنگ جهانی اول و در جبهه غربی به وقع پیوست؛ که دلیل اصلی آن ترک مؤقت جنگ به خاطر ایام کریسمس بود و چند روز بعد دوباره جنگ در گرفت. در مقابل، دوازده روز قبل از عقد معاهده صلح پاریس بین دولت امریکا، ویتنام جنوبی، ویتنام شمالی و دولت انتقالی مؤقت، رییس جمهور نیکسون فرمان آتش بس و قطع بمباران ویتنام شمالی را صادر کرد، تا به پروسه اعتمادسازی در جریان مذاکرات خللی وارد نشود. در نتیجه، این آتش بس مؤقت منجر به پایان جنگ ویتنام شد.

با در نظر داشت تجارب صلح در سایر کشورها، پنجشنبه هفتگی گذشته (۱۷ جوزای ۱۳۹۷)، حکومت افغانستان در اقدامی غیرمنتظره آتش بس یک هفته ای و مشروط را با گروه طالبان افغان به خاطر قطع جنگ در ایام عید سعید فطر اعلام داشت. رییس جمهور غنی در بیانیه تلویزیونی اش گفت که گروه های تروریستی مشمول داعش و القاعده از این قاعده مستثنا هستند و حملات علیه مواضع این گروه ها جریان خواهد داشت. این اقدام حکومت افغانستان در پاسخ به درخواست صلح «نشست بزرگ علمای دینی در کابل» صورت گرفت. لازم به ذکر است که در این نشست تاریخی، علمای دینی که از چهار گوشه کشور گرد هم آمده بودند، حملات انتحاری و جنگ افغانستان را نامشروع اعلام کردند.

بعد از نشر بیانیه تلویزیونی رییس جمهور غنی در مورد اعلام آتش بس مؤقت، این اقدام واکنش های مختلفی در پی داشت. در این میان، وزارت امور خارجه امریکا با نشر اعلامیه ای از این اقدام حکومت افغانستان استقبال کرده، طالبان را نیز دعوت به قبول پیشنهاد صلح مؤقت حکومت کرد. در مقابل، بسیاری از سیاسیون افغانستان

به مؤثریت پیشنهاد صلح مؤقت حکومت به دیده شک نگریسته و خاطر نشان کردند که این پیشنهاد یک طرفه باعث خواهد شد تا دشمن با استفاده از فرصت، خلاهای امنیتی بیشتری را در محیط های شهری ایجاد کند. دو روز بعد از اعلام آتش بس مؤقت یک هفته ای از سوی حکومت افغانستان، طالبان نیز آتش بس مؤقت با نیروهای امنیتی افغان را تنها در جریان سه روز عید اعلام کردند. در بیانیه طالبان آمده است که در ایام عید باید زمینه ملاقات زندانیان جنایی و جنگی با اقارب شان مساعد شده و تحت شرایطی، عده ای از زندانیان نیز رها شوند. حکومت وحدت ملی از بدو تشکیل، تلاش های زیادی را برای آغاز پروسه صلح با طالبان انجام داده است. رییس جمهور غنی در اولین سفر خود بعد از تشکیل حکومت، به پاکستان رفت تا صفحه جدیدی از روابط با پاکستان را باز کرده، از این کشور بخواهد تا به صورت جدی در پروسه صلح افغانستان نقش ایفا کند. رییس جمهور غنی در این سفر مهلت ۹۰ روزه ای را تعیین کرد تا در جریان این مدت مقامات پاکستانی به تعهداتشان در قبال آغاز پروسه صلح افغانستان عمل کنند و در صورتی که به این تعهدات جامه عمل پوشانیده نشود، دولت افغانستان حق خود می داند تا تمام گزینه های موجود را در دستور کار خود قرار دهد. بعد از این سفر، رییس جمهور غنی با چند اقدام تاکتیکی، از جمله رد مؤقت محموله های نظامی هند، خواست تا حسن نیت خود را به حکومت پاکستان نشان دهد. بر علاوه، با این کار، رییس جمهور غنی قصد داشت تا با حکومت نظامی و ملکی پاکستان اتمام حجت کرده و به جامعه جهانی ثابت کند که حکومت افغانستان تعهد سیاسی کافی برای تعامل با پاکستان دارد.

بعد از این که هیچ اقدام عملی از جانب پاکستان در زمینه محو پایگاه های هراس افگنی و کشتن طالبان افغان به پای میز مذاکره صورت نگرفت، دولت افغانستان اقدامات دیپلماتیک را پیرامون اثبات موقف برحق خود و انعکاس سیاست های دوگانه ای حکومت پاکستان در مبارزه با تروریسم روی دست گرفت. یکی از ابتکارات دیپلماتیک که بر موقف برحق حکومت افغانستان و نبود همکاری و سیاست های دوگانه ای دولت پاکستان مهر تأیید گذاشت، «نشست های چهارجانبه صلح افغانستان» بود. در این نشست ها که بین نمایندگان دولت های افغانستان، پاکستان، امریکا و چین برگزار شد، پاکستان تعهد کرد که طالبان را به پای میز مذاکره می کشاند و در راستای مبارزه با هراس افگنی و محو لانه های هراس افگنان در امتداد خط دیورند اقدامات عملی را روی دست خواهد گرفت. پنج

دشمن بالفعل بترساند و از گسست بیشتر چهار حوزه اصلی قومی-جمعیتی خود جلوگیری کند. همچنین تا زمانی که پاکستان نگرانی های عمده اش از ناحیه تنش با هند مرفوع نشود، بعید به نظر می رسد که از پالیسی «عقبه استراتژیکی» خود در قبال افغانستان عقب نشینی کند. در صورت چنین پیش فرضی، استراتژی مؤثر برای حکومت افغانستان جهت رسیدن به صلح پایدار در شرایط فعلی این است که فشارهای بین المللی بر پاکستان را تشدید بخشیده و سعی کند تا در سطح منطقه نیز پاکستان را به انزوا بکشاند. در همین راستا، افغانستان باید ریشه های نفوذی پاکستان را در نظام خود خشکانده و با تقویت سیاسی و اقتصادی دولت، پاکستان را متقاعد سازد که دیگر پالیسی «عقبه استراتژیکی» در خاک افغانستان یک گزینه عملی نخواهد بود. به موازات همین اقدامات، حکومت افغانستان باید مشروعیت نداشتن جنگ طالبان را به مردم محلی به اثبات رساند تا جریان سربازگیری طالبان از جوامع روستایی کشور قطع شود. با در نظر داشت پالیسی ها و اقدامات حکومت وحدت ملی پیرامون اجندای صلح کشور، می توان به این نتیجه رسید که پیش فرض اول مطرح شده، در نظر حکومت افغانستان نیز یک وضعیت کاملاً محتمل است.

دوم: گروه طالبان یا تعدادی از تشکلهای زیرمجموعه ای این گروه سعی دارند تا استقلال عمل خود را در اتخاذ تصمیم پیرامون صلح و جنگ با حکومت افغانستان حفظ کنند. در صورتی که چنین پیش فرضی درست باشد، باید توجه داشت که حکومت نظامی پاکستان تا آخرین حد ممکن سعی خواهد کرد تا تا تأثیر مستقیم خود را روی پروسه صلح طالبان با حکومت افغانستان از مجراهای رهبری طالبان و جامعه جهانی داشته باشد. حکومت پاکستان همیشه تلاش کرده تا جامعه جهانی را متقاعد کند که کلید صلح افغانستان نزد این کشور است. در صورتی که با تشدید فشارهای بین المللی بر پاکستان، سرکوب بیشتر طالبان در میدان های نبرد و کوتاه شدن نسبی دست پاکستان از میدان سیاست افغانستان، حکومت پاکستان به این نتیجه برسد که طالبان یک مهره سوخته در راستای تأمین منافعش استند، این کشور تلاش های خود را برای برقراری صلح بین طالبان و حکومت افغانستان تشدید خواهد بخشید. به طبع این سیاست تصویر مخدوش شده ای پاکستان را نزد جامعه جهانی ترمیم خواهد کرد؛ اما پاکستان به راحتی می تواند تحت بیری گروه های تروریستی دیگر، تنش موجود در افغانستان را برای تأمین منافعش فعال نگه دارد. البته برقراری چنین سناریو کاملاً به ضرر حکومت افغانستان نخواهد بود، زیرا دست حکومت و جامعه جهانی در سرکوب هراس افگنان و تروریستان بازر تر خواهد شد و مانند تجربه عراق در سرکوب داعش، با تشدید جنگ می توان تمام ساحات را از وجود تروریستان پاک کرد. بر علاوه، صلح با طالبان می تواند جریان سربازگیری گروه های تروریستی دیگر را از داخل کشور تا اندازه زیادی کاهش دهد.

برقراری اولین آتش بس مؤقت بین نظام پسا ۲۰۰۱ در افغانستان و طالبان روزنه ای کوچکی از امید را در مورد تغییر نسبی رویکرد طالبان و حکومت نظامی پاکستان ایجاد کرده است. اما برقراری صلح پایدار در کشور در قدم اول ایجاد چرخش استراتژیکی در رویکرد پاکستان در قبال افغانستان، و در قدم دوم اقدامات چندجانبه برای گسترش فرهنگ تسامح و خشونت گریزی در افغانستان را می طلبد.

نشست ابتدایی گروه چهارجانبه صلح افغانستان هیچ برآیند ملموسی نداشت و همین امر باعث تشدید فشارها بالای پاکستان شد. در این بین، دولت افغانستان تلاش های دیپلماتیک خود را برای اعمال فشار بیشتر بر پاکستان افزایش داد، که تا اندازه ای زیادی بالای استراتژی آسیای جنوبی اداره می شود تا تأثیر گذاشته و پاکستان را در انزوای بین المللی قرار داد.

به طبع، فضای سیاسی به وجود آمده به نفع حکومت پاکستان نبود و همین امر باعث شد که «ششمین نشست چهارجانبه صلح افغانستان» به درخواست پاکستان و پس از یک وقفه بیست ماهه به تاریخ ۲۴ میزان سال ۱۳۹۶ شمسی در پایتخت عمان برگزار شود. در این نشست پاکستان تعهدات جدیدی پیرامون مبارزه با هراس افگنی، محو پناهگاه های امن گروه های تروریستی به شمول طالبان و کشتن طالبان به پای میز مذاکره داده است. بر علاوه، حکومت وحدت ملی یک تجربه عملی و موفق صلح با یکی از طرف های درگیر جنگ در افغانستان را نیز در کارنامه خود دارد. حکومت افغانستان توانست تا یک پروسه مذاکره موفق صلح با حزب اسلامی به رهبری گلبدین حکمتیار را به سرانجام رساند. لازم به ذکر است که حزب اسلامی به رهبری گلبدین حکمتیار توافق کرد که در بدل حذف نام حکمتیار از فهرست سیاه سازمان ملل و رهایی تعدادی از زندانیان سیاسی این گروه توسط حکومت، دست از جنگ علیه حکومت افغانستان کشیده و قانون اساسی افغانستان را آن طوری که هست، بپذیرد. حال سوال اصلی ای که مطرح می شود این است که آیا دولت افغانستان قادر خواهد بود تا با توجه به اقدامات و تجارب پیش گفته، آتش بس مؤقت خود را با طالبان در ایام عید فطر به یک فرصت تاریخی برای برقراری صلح پایدار در کشور مبدل کند؟

برای واکاوی این پرسش دو پیش فرض مطرح می شود: اول: طالبان افغان یک گروه کاملاً وابسته به حکومت نظامی پاکستان استند و اخذ تصمیم نهایی در مواردی همچون صلح و جنگ تا اندازه ای زیادی از حیثه صلاحیت آن ها خارج است. در صورتی که این پیش فرض درست باشد، حکومت افغانستان باید برای استقرار صلح پایدار در کشور وارد یک تعامل سازنده با پاکستان شده و به گفته رییس جمهور غنی به جنگ «اعلام نشده» بین دو کشور از طریق گفت و گو و مصالحه پایان دهد. البته تحقق این سناریو ساده به نظر نمی رسد؛ زیرا در حال حاضر استراتژی اصلی پاکستان در منطقه ایجاد «تنش فعال» است، تا همیشه مردم کشور خود را از وجود یک

دکتره نی، اوپولگولو مالداري وزارت
وزارت زراعت، آبياري و مالداري

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
دولت جمهوري اسلامي افغانستان

Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Agriculture, Irrigation and Livestock

معينيت مالي و اداري
رياست تهيه و تداركات
آمریت عمومی تداركات خدمات غيرمشورتي

((دعوت به داوطلبی روش باز ملی))

شماره دعوت به داوطلبی: MAIL/ARTF/NHLP/ICB-LC-NC-2018-53

رياست تهيه و تداركات وزارت زراعت آبياري و مالداري از تمام داوطلبان واجد شرايط دعوت مي نمايد تا در پروژه داوطلبی (پروژه طبق ۱۰۰۰ قطعی مرغ های نوع گوشتی برای ولسوالی های میدان شهر، حصه اول بهسود، چک و سيد آباد ولايت وردگ) ضرورت پروژه ملی باغداری و مالداري (NHLP) اشتراك نموده و نقل شرطنامه مربوط را در فلش دسک (حافظه) به شكل رایگان از رياست تهيه و تداركات تعمير معينيت اداري و مالی وزارت زراعت آبياري و مالداري به دست آورده آفر های خویش را مطابق شرايط مندرج شرطنامه و طبق قانون و طرز العمل تداركات طور سربسته از تاريخ نشر اعلان الی ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر به تاريخ ۱۳۹۷/۰۵/۰۳ به دفتر جلسات رياست تهيه و تداركات منزل اول تعمير معينيت مالي واداري ارايه نمايند. آفر های ناوقت رسیده و انترنیتی قابل پذيرش نمی باشد. قابل يادوری است که جلسه قبل از آفرگشائی به تاريخ ۱۳۹۷/۰۴/۲۰ ساعت ۰۲:۰۰ بعد از ظهر در آدرس ياد شده تدوير ميگردد.

تضمين آفر به صورت (Bid-Securing Declaration) مطابق شرطنامه اخذ ميگردد.

دکتره نی، اوپولگولو مالداري وزارت
وزارت زراعت، آبياري و مالداري

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
دولت جمهوري اسلامي افغانستان

Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Agriculture, Irrigation and Livestock

معينيت مالي و اداري
رياست تهيه و تداركات
آمریت عمومی تداركات خدمات مشورتي

اطلاعيه تصميم اعطای قرارداد

بدینوسیله به تاسی از فقره (۲) ماده چهل و سوم قانون تداركات به اطلاع عموم رسانیده می شود، که ریاست تهيه و تداركات وزارت زراعت، آبياري و مالداري در نظر دارد قرارداد پروژه حفر چاه عمیق آب آشامیدنی معه اطاق آن مربوط آمریت لابراتوار توليد واکسين واقع بادم باغ شهر کابل را به شرکت ساختمانی کابل پامیر دارنده جواز نمبر (D-۵۷۰۲۱) چهار راهی دهیوری نزدیک پوهنتون غرjestان ناحیه ۳ کابل، افغانستان به قیمت مجموعی مبلغ ۹۹۹,۱۵۰,۰۰ (نه صدو نودو نه هزار و یکصد پنجاه افغانی) اعطاء نماید.

اشخاص حقیقی و حکمی که هرگونه اعتراض در زمینه داشته باشند، می توانند اعتراض خویش را از تاريخ نشر این اعلان الی هفت روز تقویمی طور کتبی توأم با دلایل آن به ریاست تداركات، وزارت زراعت، آبياري و مالداري واقع جمال مینه ناحیه سوم، کابل، افغانستان وفق احکام ماده پنجاهم قانون تداركات ارائه نمایند. این اطلاعيه به معنی عقد قرارداد نبوده و الی تکمیل میعاد فوق الذکر و طی مراحل قانونی بعدی، قرارداد منعقد نخواهد شد.

دکتره نی، اوپولگولو مالداري وزارت
وزارت زراعت، آبياري و مالداري

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
دولت جمهوري اسلامي افغانستان

Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Agriculture, Irrigation and Livestock

معينيت مالي و اداري
رياست تهيه و تداركات
آمریت عمومی تداركات خدمات مشورتي

اطلاعيه تصميم اعطای قرارداد

بدینوسیله به تاسی از فقره (۲) ماده چهل و سوم قانون تداركات به اطلاع عموم رسانیده می شود، که ریاست تهيه و تداركات وزارت زراعت، آبياري و مالداري در نظر دارد، قرارداد، تفتیش و بررسی سال ۲۰۱۷ مالی پروژه NSP/MRRD را با شرکت HLB International، دارنده جواز نمبر ۱۱۰۳۴-۱ به قیمت مجموعی مبلغ ۴۰۰,۰۰۰ افغانی اعطاء نماید.

اشخاص حقیقی و حکمی که هرگونه اعتراض در زمینه داشته باشند، می توانند اعتراض خویش را از تاريخ نشر این اعلان الی هفت روز تقویمی طور کتبی توأم با دلایل آن به ریاست تداركات، وزارت زراعت، آبياري و مالداري واقع جمال مینه ناحیه سوم، کابل، افغانستان وفق احکام ماده پنجاهم قانون تداركات ارائه نمایند.

آدرس: جمال مینه، چهار راهی کارته سخی کابل - افغانستان

تيلفون: ۰۲۰۲۵۰۰۳۱۵ (+۹۳)

آدرس انترنت: www.agriculture.gov.af

فهم کانستراکتیویستے از روابط میان افغانستان و پاکستان

مجتبی کریمی، پژوهشگر روابط بین الملل

بخش دوم

است که باز هم فضای جدیدی از دشمنی در سطح ساختاری میان هر دو مطرح می شود؛ چون ونت هم بر نقش ساختار و کارگزار تأکید می کند؛ یعنی در دوره ای که دولت حاکم در افغانستان به سمت شوروی گرایش پیدا می کند، پاکستان به پیمان بلوک غرب می پیوندد. با پیوستن به این بلوک تلاش می کند منافع خویش را در ساختار جهانی دنبال کند و با دنبال کردن این منافع، می خواهد هویت خویش را تأکید کند.

اما در سطح ساختار منطقه ای جنوب آسیا، نگرانی های امنیتی اصلی این منطقه، ناشی از کشمکش هند و پاکستان است. این درگیری از این جهت کلی تر، پیچیده تر و سردرگم کننده تر است که علل ریشه ای آن ناسازگاری سیاست و هویت در دو کشور بوده است. به تعبیر باری بوزان، هند کشوری چند قومی و تا اندازه ای چند کیشی است و همین موجب می شود پاکستان احساس کند که هند می خواهد شبه قاره - از جمله خود پاکستان - را در بر بگیرد و از سوی دیگر، پاکستان کشوری با مبنای مذهبی است و به واسطه همین منطق خاص نگر، بنیان فدرالی و غیرمذهبی دولت هند را زیر سوال می برد. این پوشش که از ستیز مسلط واحدی ریشه می گیرد و ابعاد بسیاری را در یک ستیز ادغام می کند. در پاکستان میان پنجابی ها، پتان ها، بلوچ ها و سندھی ها تنش هایی وجود دارد، اما هند هم دارای انواع جنبش های جدایی طلب قومی - مذهبی است. مشهورترین این جنبش ها سیک ها و کشمیری ها است. در حقیقت این منطقه بیشتر ستیز هویت ها است و هر بازیگر تلاش می کند بر هویت ویژه خویش تأکید کند.

استراتژیست های پاکستان با در نظر داشت اهمیت ژئو کالچر پاکستان بر این تصور هستند، که بتواند عمق استراتژیک غیرنظامی ای در برابر «هویت هندویسم» با مطرح ساختن «هویت اسلامی» در برابر هویت هندویسم برجسته بسازد که همان غیریت سازی خود و دیگری است. اما از سوی دیگر ذهنیت پاکستانی ها در صورت حمله ناگهانی هند، به دنبال برپایی عمق استراتژیک به معنای نظامی آن است. چون به دلیل اهمیت «پهنه جغرافیایی» و «باریکی سرزمینی» خود، تلاش دارند تا افغانستان را به عنوان منطقه ای عقب نشینی و تجهیز دوباره در برابر حمله هندوستان دنبال کنند. در حقیقت دنبال کردن عمق استراتژیک برداشت ترسناک آمیز از حمله ناگهانی هند بر بخش پاکستان شرقی است که ریشه در جنگ بین دو کشور در دهه هفتاد دارد که منجر به جدایی بخش وسیع پاکستان تحت عنوان بنگلادیش گردید. چنانچه می دانیم امنیتی کردن بعضی از مسایل، چیزی نیست که افراد به تنهایی در باره آن تصمیم بگیرند، بلکه فرایند بینا ذهنی است و در اجتماع صورت می گیرد و بعد از آن از مشروعیت همگانی برخوردار می شود و چنانچه ارتش و نیروهای نظامی پاکستان بتواند به آن به عنوان یک تهدید استناد نمایند و مردمان پاکستان را وادار به پیروی از اقداماتی خواهد نمود که از آن به عنوان مهمترین تهدید (هند) یاد خواهند نمود.

در رابطه با تروریسم میان دو کشور باید گفت که تعبیر دوگانه و غیرمشترک هر دو بازیگر از این مفهوم، فضای میان دو کشور را به سمت نزاع و خشونت می کشاند و به همین لحاظ، افغانستان بر این باور است که پاکستان در امر مبارزه با تروریسم همیشه صادق نبوده است و در رابطه با تروریسم و اسلام گرایان سیاسی، همیشه نگاهی ایزاری داشته است. اسلام سیاسی یکی از محورهای سیاست خارجی این کشور را در ورای مرزهای وی تشکیل می دهد، چون در کنار نیروی ارزان بودن، ایدئولوژیکی بودن، نیروی پنهان مبارزه پاکستان در ورای مرزهای (کشمیر، جامو و افغانستان) تلقی می گردد. در این راستا از یکسو دولت پاکستان ادعا می کند که دولت افغانستان حمایت گرانگ کسانی که در پاکستان نامنی و خشونت خلق می کند و در مقابل افغانستان مدعی است که نظامیان پاکستانی نقش اساسی در شکل گیری حملات هدفمند و مستمر در بخش های مختلف افغانستان دارد و پاکستان در مبارزه با تروریسم نه تنها هیچگونه اقدام نمی کند بلکه در پرورش و توسعه آن نیز نقش قابل ملاحظه دارد. در واقع بازداشت و بی گرد قانونی رهبران طالبان در «کوئته» و «پشاور» پاکستان، نابودی پناهگاه های طالبان، جلوگیری از درمان مجروحین طالبان در پاکستان، موافقت به انتقال زندانیان به افغانستان و... از خواسته های اصلی و بنیادین افغانستان است، اما در عمل این رویکرد چندان مورد توجه پاکستان نیست. این امر در حالی است که رهبران طالبان همچنان در پاکستان مستقر هستند و به صورت مستقیم از داخل پاکستان جنگ در افغانستان را رهبری می کنند. ادامه دارد...

نخستین بذریه ای که سبب شد روابط میان افغانستان و پاکستان به سمت فرهنگ هابزی کشانده شود، رای منفی عبدالحسن خان (عزیز)، نماینده افغانستان در سازمان ملل متحد بود. عبدالحسن خان در ۳۰ سپتامبر ۱۹۴۷ میلادی به عضویت پاکستان در سازمان ملل متحد مخالفت کرد. هرچند در ۲۰ اکتوبر همین سال - ۲۰ روز بعد از مخالفت - نماینده افغانستان به دستور حکومت وقت کابل رای منفی خود را پس گرفت و به عضویت پاکستان رأی مثبت داد، اما بذرفاشانی انکار وجودی پاکستان را نتوانست، بدل به اعتماد درازمدت میان دو کشور بسازد.

در کنار آن، لحن صریح شاه محمود خان برای آزادی خان عبدالغفار خان در سال ۱۳۲۷، اعلام لغو تمام معاهدات قبلی از جمله دیورند، تشکیل جرگه ی بزرگ قبایل در کابل و نام گذاری ۹ سنبله به نام روز آزادی پشتونستان، تبلیغ شعار «دا پشتونستان زمون» نام نهادن میدان پشتونستان در کابل، تشکیل وزارت اقوام و قبایل و تعیین معاش های مستمر برای سران قبایل، دادن بعضی امتیازات همچون خانه و موتر برای رهبران قبایلی مخالف حکومت پاکستان از جمله مسائل مهم تلقی می شود که برداشت دشمنی، نزاع و خشونت پاکستان از افغانستان را افزایش داد و فضایی که ونت از آن یاد می کند را از الگوهای دشمنی پر کرد. اما در رابطه با مسئله پشتونستان و خط دیورند باید گفت که تاریخ عمدتاً از حیث متأثر شدن برداشت فعلی ما از تجربیات گذشته ی مان بر تهدیدهای نظامی تأثیر می گذارد. وجود دشمنی تاریخی و جنگ های مکرر، معمولاً موجب تقویت احساس تهدید فعلی در ما می شوند. بر همین اساس روابط افغانستان و پاکستان از زمان تشکیل و ایجاد پاکستان همراه با تنش و خشونت بوده است. مهم ترین موضوع تنش، ادعای ارضی دیورند است. در همان آوان تشکیل پاکستان، بر بیش از سی درصد از خاک این کشور ادعای ارضی مطرح شد، چون پاکستان کشور نو تأسیس بود، هنوز ساختارها از ساختارمندی خاص برخوردار نبود، ارتش قوت نگرفته بود و به تعبیر دیگر، پاکستان به مثابه ی نوزادی که حرکت افت و خیزان به سمت دولت سازی را تمثیل می کرد، با طرح این ادعا از سوی کاخ نشینان کابل آن زمان، الگوهای دشمنی میان هر دو کشور تقویت شد. از سوی دیگر، اختلاف بر سرنوشت ساکنین آن سوی مرز برای داشتن خودمختاری و یا پیوستن به افغانستان، ما فضای خالی که هویت میان دو کشور را تعیین می کرد را با انکار وجودی بر یک بدنه ی این کشور مطرح ساختیم که پیامدهای آن سبب شد الگوهای دوستی میان دو کشور ضعیف شود.

اما پاکستان بعد از آن، فضای های جدید مقابله و دشمنی را بیشتر کرد تا این که شوروی ها به افغانستان حمله کردند. در حقیقت با حمله شوروی، پاکستان به دنبال انتقام روزهای نخستین، طرح جهاد و حمایت از جهاد را برنامه ریزی کرد. اوج حاکمیت فرهنگ هابزی را در سخن های جنرال پاکستانی که می گفت کابل باید بسوزد و به خاکستر تبدیل شود، می توان دید.

ساختار رقابت آمیز موجود در جنوب آسیا و سامانه ی بازدارنده گی هسته ی موجود در این منطقه باعث شده است پاکستان به عنوان کنش گر ضعیف تر در مقابل هند، راه های گسترش توان خود را در ورای مرزهای جستجو کند. از این رو افغانستان به شکل تاریخی به ویژه پس از حمله ی اتحاد جماهیر شوروی، به عنوان حیاط خلوت استراتژیک، به منطقه ی نفوذ پاکستان بدل شد و زمینه ی نفوذ نقش آفرینی اسلام آباد را در معادلات سیاسی افغانستان پس از خروج شوروی فراهم کرد. از عواملی که نتوانست طرح جهاد را موفقانه به انجام برساند، نزدیکی جغرافیایی، نبود دولت قدرتمند و از همه مهم تر کمک های فراوان جامعه ی غربی و... بود. بنا اگر دقیق واکاوی کنیم، پاکستان از مفهوم جهاد به بهترین شکل استفاده کرد و به همین منظور، این کشور با استفاده از این فرصت، هم بر مشکلات مالی خویش فایق آمد، هم توانست «عمق استراتژیک» خود را در افغانستان به بهترین وجه دنبال کند.

باید یادآور شد که جغرافیا از دو سو بر احساس تهدیدها و آسیب پذیری های نظامی و عملکرد آن ها تأثیر می گذارد: از طریق بعد جغرافیایی یا فاصله و از طریق پهنه ی جغرافیایی. تأثیر فاصله یا بعد جغرافیایی بر این اصل سنتی پایه می گیرد که عملی کردن تهدیدهای نظامی از دور دست، دشوارتر و دفاع در برابر آن ها آسان تر از حالتی است که تهدید از نزدیک صورت می گیرد، اما در مورد پاکستان و افغانستان بیشتر فاصله و نزدیکی جغرافیایی صدق می کند که عامل موفقیت «جهاد ضیا» و ایجاد دشمنی فاز دشمنی جدید در خاک افغانستان را می توان نگاهت. در دوران جنگ سرد

دکتره نی، اوبولگولو مالداري وزارت
وزارت زراعت، آبياري و مالداري

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
د افغانستان اسلامي جمهوري دولت

Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Agriculture, Irrigation and Livestock

معينيت مالي و اداري
رياست تهيه و تداركات
مديريت عمومي اجناس و خدمات غير مشورتي

« دعوت به داوطلبی روش باز ملی »

شماره دعوت به داوطلبی: MAIL/ARTF/NHLP/NCB – HC-GO-2018-02

رياست تهيه و تداركات وزارت زراعت، آبياري و مالداري از تمام داوطلبان واجد شرايط دعوت مينمايد تا در پروسه داوطلبی تهيه و تدارك Procurement of Farmer learning and Resource (FLRC) Centers with Tools and equipment as per concept for Horticulture Component of NHLP ضرورت پروژه ملي باغداری و مالداري (NHLP) اشتراك نموده و نقل شرطنامه مربوط را در فلش دسك (حافظه) بشکل رایگان از رياست تهيه و تداركات، تعمير معينيت مالي و اداري وزارت زراعت، آبياري و مالداري بدست آورده، آفر های خويش را مطابق شرايط مندرج شرطنامه و طبق قانون و طرز العمل تداركات طور سربسته از تاريخ نشر اعلان الی ساعت ۰۹:۴۵ قبل از ظهر مورخ ۱۱ JULY ۲۰۱۸ به دفتر جلسات رياست تهيه و تداركات، منزل اول تعمير معينيت مالي و اداري ارائه نمايند. آفر های ناوقت رسیده و انترنيتي قابل پذيرش نمی باشد.

تضمين آفر بصورت تضمين خط بانکی مبلغ /۲۶۵,۰۰۰ دو صد شصت پنج هزار افغانی بوده، جلسه پيش آفرگشايی مورخ ۲۷ JUNE ۲۰۱۸ ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر و جلسه آفر گشايی مورخ ۱۱ JULY ۲۰۱۸ ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر در اطاق جلسات آفر گشايی رياست تهيه و تداركات تدوير ميگردد.

آدرس: جمال مينه، چها راهی کارته سخی کابل - افغانستان

تيلفون: ۰۲۰۲۵۰۰۳۱۵ (+۹۳)

آدرس انترنت: www.agriculture.gov.af

دکتره نی، اوبولگولو مالداري وزارت
وزارت زراعت، آبياري و مالداري

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
د افغانستان اسلامي جمهوري دولت

Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Agriculture, Irrigation and Livestock

معينيت مالي و اداري
رياست تهيه و تداركات
مديريت عمومي اجناس و خدمات غير مشورتي

« دعوت به داوطلبی روش باز ملی NCB »

شماره دعوت به داوطلبی: MAIL/PD/NCB/G-52,53/Rebid

رياست تهيه و تداركات وزارت زراعت، آبياري و مالداري از تمام داوطلبان واجد شرايط دعوت مينمايد تا در پروسه داوطلبی {تدارك و توزيع ۱۱۰ فرد گاوشيري برای ۱۱۰ خانم در دو ولايت کابل و پنجشير ضرورت رياست اقتصاد خانواده} دارای شماره تشخيصه MAIL/PD/NCB/G-52,53/Rebid اشتراك نموده و آفرهای سربسته خويش را مطابق شرايط شرطنامه طبق قانون و طرز العمل تداركات عامه الی ساعت {۱۰:۰۰} قبل از ظهر روز {دو شنبه} تاريخ {۱۳۹۷/۰۴/۱۱} ارايه نمايند، آفر های ناوقت رسیده و انترنيتي قابل پذيرش نمی باشد. تضمين آفر تضمين آفر مبلغ (۴۰۰,۰۰۰) افغانی طبق شرطنامه، و شرايط اهليت (طبق ماده ۱۷ قانون تداركات عامه) ميباشد.

آدرس مکان جلسه: دفتر جلسات رياست تهيه و تداركات، تعمير معينيت مالي و اداري، وزارت زراعت، آبياري و مالداري.

نوت: داوطلبان می توانند اسناد مکمل داوطلبی را از ويب سايت NPA.GOV.AF دانلود نمايند، در صورت عدم دانلود از ويب سايت، داوطلبان می توانند شرطنامه را در سی دی یا فلش ديسک از آمريت تداركات اجناس و خدمات غير مشورتي رياست تهيه و تداركات بدست آورند.

آدرس: جمال مينه، چها راهی کارته سخی کابل - افغانستان

تيلفون: ۰۲۰۲۵۰۰۳۱۵ (+۹۳)

آدرس انترنت: www.agriculture.gov.af

دکتره نی، اوبولگولو مالداري وزارت
وزارت زراعت، آبياري و مالداري

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
د افغانستان اسلامي جمهوري دولت

Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Agriculture, Irrigation and Livestock

معينيت مالي و اداري
رياست تهيه و تداركات
مديريت عمومي اجناس و خدمات غير مشورتي

((دعوت به داوطلبی روش باز ملی))

شماره دعوت به داوطلبی: MAIL/OFWMP/NS-45/NCB Re-Bid

رياست تهيه و تداركات وزارت زراعت، آبياري و مالداري از تمام داوطلبان واجد شرايط دعوت می نمايد تا در پروسه داوطلبی (تهيه و تدارك خدمات انترنيتي برای دفاتر ساحوی کابل، بلخ، هرات، بغلان و ننگرهار ۵ حصص (لات)) ضرورت پروژه تنظيم آب در مزرعه اشتراك نموده و نقل شرطنامه مربوط را در فلش دسك (حافظه) به شکل رایگان از رياست تهيه و تداركات تعمير معينيت اداري و مالي وزارت زراعت آبياري و مالداري به دست آورده آفر های خويش را مطابق شرايط مندرج شرطنامه و طبق قانون و طرز العمل تداركات طور سربسته از تاريخ نشر اعلان الی ساعت ۰۲:۰۰ بعد از ظهر روز دوشنبه تاريخ ۱۳۹۷/۰۴/۱۱ به دفتر جلسات تهيه و تداركات منزل اول تعمير معينيت اداري و مالي ارايه نمايند. آفر های ناوقت رسیده و انترنيتي قابل پذيرش نمی باشد. قابل يادوری است که جلسه قبل از آفرگشايی به روز دو شنبه تاريخ ۱۳۹۷/۰۴/۰۲ ساعت ۰۲:۰۰ بجه بعد از ظهر در آدرس ياد شده تدوير ميگردد.

و جلسه آفرگشايی مورخ ۱۱ JULY ۲۰۱۸ ساعت ۰۲:۰۰ بعد از ظهر در اطاق جلسات آفرگشايی رياست تهيه و تداركات تدوير می گردد.

آدرس: جمال مينه، چها راهی کارته سخی کابل - افغانستان

تيلفون: ۰۲۰۲۵۰۰۳۱۵ (+۹۳)

آدرس انترنت: www.agriculture.gov.af

دکتره نی، اوبولگولو مالداري وزارت
وزارت زراعت، آبياري و مالداري

د افغانستان اسلامي جمهوري دولت
د افغانستان اسلامي جمهوري دولت

Islamic Republic of Afghanistan
Ministry of Agriculture, Irrigation and Livestock

معينيت مالي و اداري
رياست تهيه و تداركات
مديريت عمومي اجناس و خدمات غير مشورتي

« دعوت به داوطلبی روش باز ملی »

شماره دعوت به داوطلبی: MAIL/AAIP/NCB/OP.011/18

رياست تهيه و تداركات وزارت زراعت، آبياري و مالداري از تمام داوطلبان واجد شرايط دعوت مينمايد تا در پروسه داوطلبی تهيه و تدارك تيل (بطرول و ديزل) ضرورت پروژه عوامل توليد زراعتي افغانستان اشتراك نموده و نقل شرطنامه مربوط را در فلش دسك (حافظه) بشکل رایگان از رياست تهيه و تداركات، تعمير معينيت مالي و اداري وزارت زراعت، آبياري و مالداري بدست آورده، آفر های خويش را مطابق شرايط مندرج شرطنامه و طبق قانون و طرز العمل تداركات طور سربسته از تاريخ نشر اعلان الی ساعت ۰۹:۴۵ قبل از ظهر مورخ ۰۲ JULY ۲۰۱۸ به دفتر جلسات رياست تهيه و تداركات، منزل اول تعمير معينيت مالي و اداري ارائه نمايند. آفر های ناوقت رسیده و انترنيتي قابل پذيرش نمی باشد.

تضمين آفر بصورت تضمين خط بانکی مبلغ /۹۰,۰۰۰ نود هزار افغانی بوده، جلسه پيش آفرگشايی مورخ ۲۰ JUN ۲۰۱۸ ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر و جلسه آفر گشايی مورخ ۰۲ JULY ۲۰۱۸ ساعت ۱۰:۰۰ قبل از ظهر در اطاق جلسات آفر گشايی رياست تهيه و تداركات تدوير ميگردد.

آدرس: جمال مينه، چها راهی کارته سخی کابل - افغانستان

تيلفون: ۰۲۰۲۵۰۰۳۱۵ (+۹۳)

آدرس انترنت: www.agriculture.gov.af

خبرنگاران:
صفحه آرایی:
وبسایت:
ویدیو:
پذیرش اعلان:
نشانی پستی:
نشانی دفتر کابل:
ایمیل روزنامه:
۸ صبح نوشته ها را ویرایش می کند. سرمقاله بازتاب دهنده ی دیدگاه ۸ صبح است. سایر دیدگاه های مطرح شده در مقاله ها، به نویسندگان آن برمی گردد.

وحد پیمان، حسین حیدری، فاطمه فرامرزی، سحر رحیمی و فهیم امین
رضا مرادی و ذبیح الله فاضلی
احمد ضیا محمدی
امید نبی زاده، محمد رضایی
۰۷۰۸۱۴۴۰۴۷
صندوق پستی ۱۹۱۱، پسته خانه مرکزی، کابل، افغانستان
جاده شیرپور، ناحیه دهم، کابل، افغانستان
8am.daily@gmail.com

sanjarsohail@yahoo.com
parwiz_kawa@yahoo.com
سنجر سهیل
پرویز کاوه
فردوس کاوش
رامین مظهر و لیمه آفشید
علی آرش

صاحب امتیاز:
مدیر مسوول:
تحلیلگر ارشد:
ویراستاران:
گزارش تحقیقی:

Publisher:
Sanjar Sohail, sanjarsohail@yahoo.com
Editor-in-Chief:
Parwiz Kawa, parwiz_kawa@yahoo.com
Facebook.com/8am.af
Youtube.com/HashteSubhdaily
Twitter.com/@Hashtesubhdaily
instagram.com/8am.af_official
www.8am.af

عزیزی بانک به منظور انتقال ارزهای دالر امریکایی، یورو و ین چینی در یکی از بزرگ ترین بانک چین حساب (Nostro) باز کرده است و از همین طریق یکبار دیگر انتقال مستقیم پول را آغاز نموده. همچنان عزیزی بانک با این بانک بین المللی و قابل اعتبار چینی در یک همکاری ستراتیژیک در سه ارز یاد شده برای معاملات تجاری و مالی با شرکت های چینی معاملات بانکی را انجام میدهد.

عزیزی بانک
Azizi Bank

www.azizibank.af 1515

11th Year ◇ No: 2888 ◇ Monday ◇ 11 June, 2018 ◇ Price: 20 Afs

مناسبات ترکیه و اتریش به ویژه بعد از روی کار آمدن دولت جدید در اتریش به وخامت گرایید. در حال حاضر به دلیل انتخابات پیش روی پارلمانی و ریاست جمهوری ترکیه موضوع «بسته شدن مساجد و اخراج امامان» از اتریش به یکی از موضوع های داغ انتخابات این کشور تبدیل شده و رییس جمهوری ترکیه این موضوع را در کارزار انتخاباتی خود طرح کرده است.

اردوغان:

تعطیلی مساجد در اتریش جنگ صلیبی جدید است

هربرت کیکل، وزیر کشور اتریش می گوید وضعیت ۴۰ امام جماعت که مظنون به تخلف از قانون منع دریافت کمک مالی از کشورهای خارجی استند در دست بررسی است و اخراج دست کم دو نفر از آنها قطعی است. یکی از مسجدهایی که قرار است بسته شود به وسیله ی گروه «گرگ های خاکستری» اداره می شده که از گروه های افراطی ملی گرای ترکیه محسوب می شود. گفته می شود که این گروه از این مسجد «استفاده ی ابزاری» کرده است. اقدام های دولت اتریش بر پایه ی «قانون اسلام» مصوب سال ۲۰۱۵ صورت می گیرد که از مسلمانان ساکن اتریش می خواهد نسبت به جامعه و دولت «رویکردی مثبت» داشته باشند. از حدود هشت میلیون و ۵۰۰ هزار نفر جمعیت اتریش- نزدیک به ۵۶۰ هزار تن مسلمان و اکثریت آنها یعنی حدود ۳۶۰ هزار تن شان ترک تبار اند. دولت ترکیه حامی مالی اصلی شکل های مسلمانان در اتریش به شمار می رود.

پس بدهد. تصور نکنید پس از آن که شما ائمه جماعت ما را اخراج کردید، ما نظاره گر آن خواهیم بود.» بسته شدن مساجد و مقابله با «اسلام سیاسی» و اخراج امامان جماعت بعد از روی کار آمدن دولت ائتلافی و حضور راست گرایان در آن در اتریش پیش آمده و سبب انتقادهای زیادی در این کشور شده است. دفتر صدراعظم اتریش روز جمعه (۱۸ جوزا) در یک نشست خبری برنامه های دولت برای مقابله با «اسلام سیاسی» را تشریح کرد. برنامه های دولت جدید اتریش بیشتر متوجه بزرگترین گروه خارجی مسلمان این کشور یعنی ترک های مقیم اتریش است. در مجموع بیش از ۳۶۰ هزار مسلمان ترک در اتریش زنده گی می کنند. دولت اتریش فعالیت تشکله ها و انجمن های وابسته به «آتیپ»، اتحادیه ی ترکی- اسلامی برای همکاری های فرهنگی و اجتماعی در اتریش را تحت نظر داشته است.

اردوغان به تعطیلی ۷ مسجد و احتمال اخراج ۴۰ امام جماعت در اتریش واکنش نشان داد و گفت که این موضوع جهان را به طرف یک جنگ صلیبی جدید سوق می دهد. اتریش ولی گفته است که نگران افزایش «اسلام گرایی افراطی» در کشورش است. به نقل از دویچه وله، رییس جمهور ترکیه در یک مراسم افطاری در استانبول (۲۰ جوزا) به بسته شدن ۷ مسجد و احتمال اخراج امامان جماعت از اتریش واکنش نشان داد و گفت که بیم دارد اقدامات سبستین کورتس، صدراعظم اتریش جهان را به سوی جنگ های صلیبی جدید سوق دهد. خبرگزاری آناتولی ترکیه به نقل از رییس جمهور این کشور گزارش داد که اردوغان این سخنان را در اعتراض به اقدامات جدید دولت اتریش بیان کرده است. اردوغان هشدار داد: «اروپا باید این گونه رفتارهای خود را اصلاح کند. در غیر آن صورت حساب چنین رفتارهایی را باید به طرق دیگری

ما همه افغان هستیم!

مور ټول افغانان یوو

مور ټول افغانان د سولې تر چتر لاندې په گډه کوچني اختر نمانځو د افغانستان ټولې پرگني په گډه دغه پرتميني ورځې د ځانگړي جشن په توگه نمانځي. د رمضان دا سپېڅلي مياشت زموږ د ايمان او عقيدې بڼکارندويي کوي. هسې چې ټولو افغانانو خپل ژوند د سولې ټينگښت ته وقف کړي، مور په گډه د دغو ارزښتونو پالنه کوو.

ما همه افغان ها عيد سعيد فطر را زیر چتر صلح با هم، تجلیل می کنیم. همه اقشار جامعه باهم از این ایام خجسته بگونه یک جشن خاص تجلیل می کنند. این ماه مقدس رمضان نمایانگر ايمان و عقیده ما است. همانگونه که همه افغانها زندگی خود را برای تامین صلح وقف می کنند، ما یکجا از این ارزشها پاسداری می کنیم.

د آریانا افغان هوایی شرکت
ARIANA AFGHAN AIRLINES

مقط در بدل

کابل
انقره

۲۱۵
دالر امریکایی

+93 790 07 1333 - +93 777 07 1333
+93 786 07 1333 - +93 700 07 1333

www.flyariana.com

